

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114221586
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4114221586.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Vlastou Ondrejkovou, v spore žalobcu: G.. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Q. XXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Cimrák, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, proti žalovaným: X/P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Q. XX, X/B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. XX, žalovaní zastúpení JUDr. Eva Hlaváčová, advokátka so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 50 650 190, o zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.000 eur od 29.09.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 17.07.2014, domáhal voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 29.09.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.09.2010 požičal žalovanému v 1. rade sumu 20.000 eur, za vrátenie pôžičky sa zaručila jeho manželka žalovaná v 2. rade, ktorú sumu sa zaviazal vrátiť žalovaný v 1. rade do 28.09.2011. Dňa 29.12.2010 žalovaný v 1. rade poukázal na jeho účet sumu 10.000 eur. Po roku sa dopytoval žalovanej v 2. rade, či by mohol dostať aj zvyšok pôžičky, na čo mu bolo oznámené, že žalovaný v 1. rade nemá peniaze. To sa opakovalo ešte dva krát. V januári 2014 mu žalovaná v 2. rade telefonicky oznámila, že môže byť rád, že jej manžel vrátil aspoň 10.000 eur, ďalších 10.000 eur nevráti. Dňa 13.06.2014 vyzval žalovaného v 1. rade na okamžité vrátenie jeho dlhu a dňa 04.07.2014 písomne vyzval žalovanú v 2. rade na okamžité vrátenie dlhu jej manžela. Žalovaní na výzvy nereagovali a finančné prostriedky doposiaľ nevrátili. Okrem vrátenia zvyšku pôžičky žiada priznať aj úrok z omeškania od 29.09.2011 do zaplatenia.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 14.11.2014 sp. zn. 18Ro/290/2014-16, proti ktorému podal odpor žalovaný v 1. rade, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona v zmysle v tom čase platného § 174 ods. 2 OSP.

3. Žalovaný v 1. rade v odpore namietal, že sumu 20.000 eur, ktorá je predmetom dlžobného úpisu nikdy reálne neobdržal od žalobcu, a preto nie je povinný žalobcovi čokoľvek vrátiť. Tieto skutočnosti je schopný v rámci obrany v konaní preukázať.

4. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.05.2016 zotrval na podanej žalobe a žiadal jej v celom rozsahu vyhovieť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobca poskytol žalovanému v 1. rade peňažné prostriedky, o čom svedčí aj dlžobný úpis, ktorý podpísali žalovaní

vlastnou rukou a tiež výpis z 28.09.2010, z ktorého je zrejmé, že žalobca vybral sumu 20.000,- eur a časť sumy 10.000,- eur mu žalovaný v 1.rade vrátil 29.12.2010, čo vyplýva z výpisu účtu.

5. Žalobca vo výpovedi na pojednávaní dňa 19.05.2016 uviedol, že v septembri 2010 ho navštívila žalovaná v 2. rade - jeho exmanželka. Položila mu na stôl zmluvu o zriadení záložného práva a rozplakala sa. Žiadala o pomoc, tvrdila mu, že mama ju chce pripraviť o byt a že potrebuje súrne 20.000,- eur. Túto zmluvu spísala pani Q. M., nadiktovala jej ju matka žalovanej v 2. rade, čo si preveroval u pani M., pretože si chcel premyslieť či peniaze žalovanej v 2. rade požičia. Nakoniec sa rozhodol, že exmanželke pomôže, aby o byt neprišla. Prišiel domov k žalovaným, spísali dlžobný úpis. Tento si žalovaná v 2. rade zobrala so sebou a spolu išli do banky. Žalovaný v 1. rade zostal doma, povedal mu, aby peniaze vydal jeho manželke. Peniaze vybral z účtu, odovzdal ich žalovanej v 2. rade. Ona mu vtedy dala dlžobný úpis, ktorí spísali. Peniaze si vložila na účet. Nevie, či išlo o jej účet, alebo nejaký konkurzný účet a sľúbila, že peniaze za 2 mesiace vráti. Vrátila len 10.000,- eur, zvyšnú sumu nie. Viackrát žiadal o peniaze, avšak nakoniec bol nútený podať žalobu. Rozhodol sa, že peniaze požičia žalovanému v 1.rade, pretože so žalovanou v 2.rade nemal dobré skúsenosti a tiež ani s jej rodinou. Nemali spolu žiadne transakcie, žiadne autá spolu nekupovali a ani inú pôžičku okrem tejto jednej žalovanému v 1. rade nepožičiaval. Žalovaná v 2.rade peniaze v tom okamihu ako jej ich odovzdal, vkladala na účet. Povedala, že má konkurzný účet, či tam vložila celú sumu uviesť nevie. Žalovaný v 1.rade klame, keď udáva, že o ničom nevie, pretože riešili všetko spolu pri jednom stole.

6. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 19.05.2016 uviedol, že žiada žalobu zamietnuť. Zmluva o pôžičke je reálny kontrakt a pre okamih vzniku zmluvy o pôžičke je dôležité reálne odovzdanie peňazí. Z návrhu, ani z dlžobného úpisu nevyplýva, že by bol peňažný obnos odovzdaný žalovanému v 1.rade. Z dôvodu absencie dôkazov považuje celú zmluvu ako neplatnú a žalobca musí preukázať, že finančné prostriedky odovzdal osobe, o ktorej tvrdí, že jej peniaze požičal. Žalovaný v 1.rade nikdy neprevzal peňažnú čiastku od žalobcu, a nemyslí si, že by mal niečo žalobcovi vracať.

7. Žalovaný v 1. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 19.05.2016 uviedol, že manželka ho poprosila, aby niečo napísal. Žalobca mu tento text nadiktoval. Žiadne peniaze však od neho neprevzal. Napísal to z dôvodu, že ho o to poprosila manželka. To je všetko. Pre jeho manželku to bolo dôležité, a preto to spravil. Nič viac nevie. S manželkou si veľa vecí rozprávali potom ako sa manželka so žalobcom rozviedla. Nezaujímal sa o to, čo podpísal, čo bolo ďalej s peniazmi, či ich žalobca odovzdal, keďže manželke veril. Musí si preveriť, či má takýto účet, ktorý vyplýva z výpisu účtu žalobcu, a z ktorého mal splatiť sumu 10.000 eur. Nepamätá si, že by bol žalobcovi poukazoval 10.000,- eur z účtu a ak mu aj poukazoval, nevie čo to mohlo byť. Nevie v tejto sekunde povedať, prečo mu poukazoval 10.000,- eur. Riešili spolu veľa vecí. Nevie už uviesť, či mu poukazoval aj iné peniaze na účet. So žalovanou v 2.rade nemali zrušené BSM, v čase keď mal žalobca požičať peniaze. So žalovanou v 2. rade nemali spoločný bankový účet. V tejto sekunde nevie povedať načo poukazoval 10.000,- eur, 5 rokov je strašne dlhá doba a musí si to premyslieť. Potom ako si to premyslí, bude vedieť ozrejmiť načo poukazoval 10.000,- eur, pretože sme riešili veľa vecí spolu. Riešili spolu autá: peugeot a fiat.

8. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 20.10.2016 uviedla, že nie je pravda to čo udáva žalobca v žalobe. Nikdy od neho žiadne finančné prostriedky neprevzala. Sú to klamstvá a polopravdy. Úplne iné veci spolu riešili. Obsah dlžobného úpisu pozná len zo spisu, nemá o ňom žiadnu vedomosť. Vie o tom, že takýto list bol spisovaný, ale nikdy ho v ruke nemala a nikdy jej nebol odovzdaný. Tento dlžobný úpis spisoval jej manžel potom ako žalobca prišiel k nemu a zmenil ich dohodu. Pôvodne mala byť spisovaná zmluva o pôžičke v našej kancelárii. Zmluvu o pôžičke chcela pôvodne uzatvoriť so svojím bratom a túto zmluvu, ktorú doložil žalobca mu dávala kvôli tomu, aby si ju pozrel. Brat potreboval vrátiť finančné prostriedky, preto oslovila žalobcu, či by jej požičal 20.000,- eur. Jej syn je vlastníkom skladu v Holiciach, boli tam neustále problémy s prístupovou cestou, preto chcela túto kúpiť, aby sa posilnilo vlastnícke právo syna a aby sa vyriešili sporné záležitosti s cestou. Požiadala brata, či by jej požičal 20.000,- eur, aby mohla kúpiť vlastnícke právo k ceste. Boli dohodnutí, že v jej kancelárii sa spíšu zmluvy. Brat chcel vrátiť peniaze do dvoch mesiacov. Vedela, že v takej krátkej dobe mu ich vrátiť nemôže. Preto požiadala žalobcu, či by jej peniaze nepožičal on. Chcela dať do zálohy nehnuteľnosť, s čím žalobca nesúhlasil. Zároveň prišiel k nim domov s tým, aby manžel podpísal dlžobný úpis, zmenil rozhodnutie. Poprosila manžela, či je ochotný, alebo nie podpísať dlžobný úpis, s čím manžel súhlasil. V Tatrabanke sa so žalobcom nestretla. Mala sa s ním mala stretnúť u neho v kancelárii v deň 28.09.2010 a po ceste ako išla k nemu do kancelárie zavolała sekretárku, že do ich kancelárie neprídu, aby zmluvy nepripravovala,

pretože sa situácia zmenila. V kancelárii si vyzdvihla peniaze a vložila ich v Tatrabanke na účet subjektu POD Kostolná pri Dunaji, išlo o subjekt, ktorý bol v konkurze a bola jeho správkyňou. Suma 10.000,- eur, ktorú vyplácali z účtu manžela žalobcovi, žalobcovi vrátili preto, že im požičal peniaze na zakúpenie motorového vozidla BMW X5, čo bolo v decembri 2009, keď predali vozidlo Kraiser, tak vrátili žalobcovi požičané peniaze v sume 10.000,- eur. Pri týchto dojednávaniach kúpy vozidla, ako aj požičiavania peňazí na zakúpenie vozidla bol aj manžel. Iné pôžičky od žalobcu nemali. Jej manžel bol druhýkrát na súde, a preto asi nevedel zareagovať na skutočnosť ohľadne vrátenia pôžičky 10.000,- eur. Cesta mala byť zakúpená za 20.000,- eur. Vie aj s kým prebiehali rokovania. Chcela kupovať nehnuteľnosť na vlastné meno. Priznáva, že pôžičku 10.000,- eur si s manželom zobrali. Bol spisovaný aj nejaký papier, k dispozícii ho nemá, možno ho má žalobca uložený. Podpísala dlžobný úpis, žalobca si ho zobral k sebe. Následne mala ísť za ním do kancelárie, kde jej mal odovzdať finančné prostriedky 20.000,- eur, ale toto sa už neuskutočnilo.

9. Žalobca na pojednávaní dňa 20.10.2016 poprel tvrdenia žalovanej v 2. rade o tom, že mal žalovaným poskytnúť sumu 10.000 eur na zakúpenie vozidla, nikdy s nimi neriešil a nezabezpečoval im zakúpenie vozidiel, ktoré uviedla žalovaná v 2.rade. Riešil s nimi jedine vozidlo Fiat Doblo. Listiny, ktoré predložila žalovaná, kde je uvedené jeho telefónne číslo, toto vidí prvýkrát. Mohlo tam byť uvedené jeho telefónne číslo z toho dôvodu, aby sa na neho obrátil niekto zo zahraničia, keby boli nejaké nezrovnalosti ohľadne kúpy, bol vždy ochotný. Banka je pre neho obchodný partner. Pokúsi sa zabezpečiť záznam z Tatrabanke z Bratislavy, pretože žalovaná v 2. rade stála pri okienku. Peniaze si ani nepreberal, zobrala ich priamo ona. Má výpis kedy sa peniaze vybrali a v priebehu niekoľkých minút vložila peniaze na účet. V banke boli spolu. Pamätá si ešte aj prepážku, pri ktorej to bolo. Cestu kúpili oni cez nastrčenú tretiu osobu, aby za ňu mohli vyberať nájomné. Žalovanú v 2.rade považoval za nedôveryhodnú, ale chcel jej pomôcť, preto bol žalobný úpis spísaný s jej manželom. Bolo to na obed a peniaze odovzdával v banke pri okienku a mal v ruke dlžobný úpis.

10. Žalobca na pojednávaní dňa 16.03.2017 uviedol, že žalovaná v 2. rade v inom konaní uviedla, že si požičala sumu 20.000 eur, o čom predkladá stranu 4. žaloby vo veci 12C/304/2015. Peniaze fyzicky ohľadne pôžičky, ktorá je predmetom tohto konania, odovzdával žalovanej v 2.rade. Peniaze dal žalovanej v 2.rade, aby vykryla manko na konkurznom účte, pretože jej mama chcela dať do zálohu byt žalovanej v prospech syna H.. Spísanie dlžobného úpisu inicioval on po vzájomnej dohode. Peniaze dal obidvom ako manželom. Žalovaná v 2.rade si ich vložila na účet v Tatra banke. Ona vtedy zakladala účet.

11. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 16.03.2017 k uvedenému uviedol, že pravdepodobne ide o inú pôžičku, ktorá skutkovo, vecne ani právne nesúvisí s uplatnenou žalobou a to z dôvodu časovej osi a hlavne s ohľadom na výpis z účtu, ktorým žalobca preukazuje realnosť žalovanej pôžičky. Žalovaná v 2.rade sa v tomto texte - 4.riadok od spodu, že približne po roku vrátila túto sumu. Nevie, či peniaze, ktoré boli vrátené žalobcovi v sume 10.000,- eur dňa 28.12.2010, sú totožné s pôžičkou o ktorej vypovedala žalovaná v 2. rade v konaní 12C/304/2015. V tomto smere je dôkazné bremeno na žalobcovi, pretože z časového hľadiska tieto tvrdenia nezodpovedajú realite a skutočnostiam tvrdným žalobcom. Žalobca je povinný preukázať, že reálne došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ktorá je predmetom tohto konania a je potrebné sa právne vyporiadať s faktom, ktorý nespornuje ani žalobca, že žalovaný v 1.rade peniaze vôbec neobdržal. V tomto smere je dlžobný úpis minimálne vo vzťahu k žalovanému v 1.rade absolútne neplatný bez ohľadu na to, že je v písomnej forme. Žalovaná v 2. rade zrejme vystupovala ako správkyňa konkurznej podstaty podľa tvrdení žalobcu. Žalovaná v 2.rade ako správkyňa konkurznej podstaty je pritom osobou nestotožiteľnou s fyzickou osobou, teda občanom a je teda po právnej stránke úplne iným subjektom práva. Namietajú preto pasívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaní popierajú prevzatie peňazí. Z časového hľadiska nesedí vrátenie sumy 10.000,- eur, ale aj to, že sumu poukazoval žalovaný v 1.rade, a nie žalovaná v 2.rade, ako to vyplýva z výpisu z účtu. Preto žalobca musí z procesného hľadiska ustáliť okruh subjektov, ktorý žaluje. Nevie sa vyjadriť, či tvrdenia na strane 4 z konania 12C/304/2015 o pôžičke sú pravdivé, pretože nikdy pri uzatváraní žiadnej pôžičky nebol.

12. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 30.10.2017 uviedol, že evidentne bol realizovaný výber z vkladnej knižky žalobcu vykonaný dňa 28.09.2010 o 12.52 hod. a vklad sumy 33.700,- eur bol realizovaný na účet POD Kostolná. V podstate v rozpätí 40 minút. Ide o veľký časový rozdiel, ktorý sám o sebe, bez ďalšieho dokazovania, nemôže preukazovať realnosť vzniku zmluvy o pôžičke. Aj napriek tomu, že žalobca disponoval v daný deň čiastkou, o ktorej tvrdí, že ju požičal žalovanej, toto neznamená,

že došlo k reálnemu uzavretiu zmluvy o pôžičke. V tomto prípade nedošlo k reálnemu vzniku pôžičky vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorý uviedol, že peniaze neprevzal. Žalovaná v 2. rade popiera prevzatie peňazí v tvrdenej sume, nakoľko aj vklad je odlišný ako požičaná suma. Zároveň namieta pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej v 2. rade z dôvodu, že žalobca uvádza, že podmienkou poskytnutia pôžičky o ktorej tvrdí žalobca, že ju požičal žalovanej v 2. rade, bude vkladat' na konkurzný účet POD Kostolná. Pokiaľ žalobca tvrdí, že sa tak stalo v daný deň, v tom prípade sa finančné prostriedky ním údajne požičané, stali majetkom POD Kostolná a vo vzťahu k žalobcovi sa stali pohľadávkou voči podstate úpadcu. Preto ak by aj bolo pravdou, čo tvrdí žalobca, žalovaná v 2. rade nie je pasívne vecne legitimovaná. Pohľadávky voči podstate sú majetkom úpadcu a nie je možné ich vymáhať od fyzických osôb ani od majetku správcu. Nie je pravdou, že by žalobca nevedel, že sa jedná o vzťah konkurznej správkynne voči konkurzu, pretože on sám zadal túto podmienku, že musia byť vložené údajne požičané peniaze na konkurzný účet. Suma 33.700,- eur, na ktorú poukazuje žalobca, sú majetkom PD Kostolná, to znamená, že žalobca bol už na začiatku uzrozumený, už keď nechal spísať údajný dlžobný úpis, že je v spojitosti s konkurzným konaním.

13. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 30.10.2017 uviedol, že žalobca nikdy nepožičal ani to netvrdí, že finančné čiastky požičal žalovanej 2. rade ako SKP, pokiaľ tieto finančné čiastky boli použité na zaplatenie jej dlhu voči konkurzu, ktoré viedla, táto skutočnosť nič na tom nemení. Žalobca od začiatku tvrdí, že ho žalovaná v 2. rade ako jeho bývalá manželka požiadala o pôžičku 20.000,- eur, aby mohla uhradiť jej dlh voči konkurzu, ktorý jej vznikol ako to bližšie rozvádza vo svojom návrhu zo dňa 08.04.2015 v konaní 12C/304/2015 vedenom na tunajšom súde. Tam na strane 4 tohto návrhu jednoznačne popisuje od koho, na čo a za akým účelom si 20.000,- eur požičala. Tak isto splátku tejto pôžičky vrátil z účtu žalovaný v 1. rade, hoci si na to už ako účastník konania vôbec nepamätá a nie SKP. Táto skutočnosť vyplýva aj z dlžobného úpisu zo dňa 28.09.2010, kde žiadnym spôsobom ani jeden z účastníkov tohto úpisu nevystupuje ako SKP, je tam uvedená žalovaná v 2. rade ako FO s dátumom narodenia, s rodným číslom a bytom C. XX, A.. Preto či už žalovaná v 2 rade, resp. žalovaný v 1. rade, nikto z nich vo veci pôžičky nevystupoval ako SKP.

14. Žalobca na pojednávaní dňa 30.10.2017 uviedol, že vzhľadom na čas vkladu 13.24 hod., ide o 32 minút nie 40 ako hovorí protistrana a je v tom započítaný aj čas zakladania účtu, kde sa to pripravovalo. Vôbec nie je pravdou, že trval na tom, aby si žalovaná otvorila druhý účet v Tatra banke, pretože konkurz bol živý a trval už asi 10 rokov. Preto konkurz musel mať svoj legitímny konkurzný účet. Žalovanej odovzdal peniaze a pozeral sa z diaľky, že prevádza nejaký bankový úkon. Žalovanej pomohol ako matke ich dieťaťa, aby ju nezavreli do väzenia za zdefraudovanie cudzieho majetku. Uvedené mu prezentovala žalovaná v 2. rade.

15. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 25.04.2018 uviedla, že pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v žalobe 12C 304/2015, išlo o návrh, ktorý spisovala jej právna zástupkyňa, ktorej poskytla tieto informácie. Nevedela si spomenúť celkom presne čo bolo pred obdobím 6 rokov. Táto pôžička uvádzaná v žalobe, pôžička zo septembra 2010 vo výške 20000,- eur, to si chcela požičať od žalobcu, ktorý bol ochotný jej peniaze poskytnúť, ale nakoniec si tieto peniaze nepožičala. K poskytnutiu pôžičky nedošlo z dôvodu, že boli so žalobcom dohodnutý na kúpu pozemku pre ich syna. Dňa 28.09.2010 sa mala stretnúť so žalobcom v jej kancelárii, kde bola pripravená zmluva o pôžičke so zriadením záložného práva. Stalo sa to, že žalobca prišiel dňa 28.09.2010 ráno k nim domov a povedal, že si to rozmyslel, že sa nebude podpisovať zmluva o pôžičke so zriadením záložného práva, ale žiadal, aby jej manžel žalovaný v 1.rade spísal zmluvu o pôžičke na sumu 20.000 eur s tým, že bude v postavení ručiteľky, aby mal istotu, že tú nehnuteľnosť ktorú nadobudnem pre syna, potom na syna prevedie. Ide o dlžobný úpis, ktorý je súčasťou tohto spisu. Žalovaného v 1. rade poprosila, či by s týmto nemal problém a na to manžel povedal, že pokiaľ ide o A. nemá s tým problém. Boli dohodnutí tak, že žalobca si zoberie dlžobný úpis a pôjde do banky zobrať peniaze a ona mala ísť za žalobcom k nemu do obchodu, kde mala spísať prehlásenie o prevzatí peňazí s tým, že žalobca vyhotoví kópiu dlžobného úpisu. Mala na to pár hodín. Išla do kancelárie, kde predtým volala, že nepríde so žalobcom. Potom čo sa dostavila do kancelárie si prevzala peniaze v sume 33.700 eur a vložila na účet POD Kostolná (výšku sumy žalovaná prečítala z predloženého dokladu). Suma 33.700 eur predstavovala peňažné prostriedky, ktoré patrili do konkurzu. Prišla do Tatra banky a vložila tieto peniaze na účet. Všetky konkurzné účty mala zriadené v Tatra banke. Suma 10.000,- eur na ktorú poukazuje v žalobe 12C 304/2005 a ktorá mala byť vrátená žalobcovi, predstavuje sumu pôžičky, ktorú si zobrali od žalobcu na kúpu motorového vozidla značky BMW. Išlo o pôžičku z konca roku 2009. Ohľadne tvrdenia v žalobe 12C 304/2015, že „po roku

som mu vrátila sumu 10000 eur a požiadala som ho, aby mal trpezlivosť, pretože stále ponúkame na predaj auto z ktorého by som mu vyplatila zvyšnú čiastku, avšak zatiaľ bezúspešne. Neskôr sme sa dohodli, že ja nebudem žiadať zvýšenie výživného a on nebude žiadať vrátiť sumu 10000 eur.“ uviedla, že išlo o zle naformulovanú informáciu, ktorú som poskytla svojej právnej zástupkyňi. S manželom po predaji vozidla značky BMW vrátili žalobcovi sumu 10.000,- eur, ktorú mu boli dlžní. Dňa 28.09.2010 zriaďovala predmetný účet. Predpokladá, že fotokópia strany 4 žaloby 12C 304 /2015 je totožná so žalobou, ktorá bola doručená súdu, pretože túto podávala jej právna zástupkyňa. Suma 10000 eur v žalobe o ochranu osobnosti nemá nijakú súvislosť so skutočnosťami uvádzanými v tomto odseku žaloby. Od žalobcu neprevzala sumu pôžičky o ktorej žalobca tvrdí, že došlo k jej uzavretiu. Účtov môže mať koľko chce, preto zriaďovala nový účet, ktorý bol sporiaci. Všetky účty konkurzné mala v Tatra banke.

16. Žalovaný v 1. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 25.04.2018 uviedol, že od žalobcu neprevzal žiadne peniaze o ktorých žalobca tvrdí, že ich požičal. Pred týmto všetkým prišiel k nim žalobca domov s tým, či žalovaná v 2.rade bude svedčiť proti svojej matke, že mu zabrala pozemok. Potom čo mu manželka povedala, že nie, tak sa toto všetko začalo diať.

17. Svedkyňa Q. Q. vo výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2018 uviedla, že nebola nikdy pri žiadnych pôžičkách. Žalobu vo veci 12C/304/2015 jej diktovala U.. M. v kancelárii, ktorá mala porozkladané spisy, porobené poznámky v odrážkach. Žalovaná v 2. rade pri spisovaní žaloby 12C/304/2015 nebola, bola jej zaslaná na pripomienkovanie mailom, jej obsah nečítala, keďže im dôverovala, a túto podpísala. V kancelárii sa nachádzali v pokladni finančné prostriedky ohľadne konkurzu POD Kostolná, pričom išlo o aj väčšiu hotovosť. Žalovaná v 2. rade si zobrala finančnú hotovosť 33.000 eur alebo 34.000 eur a vložila ju na účet PD Kostolná. Vie o tom, že žalovaná v 2.rade sa mala stretnúť v kancelárii so žalobcom. Malo sa to týkať jednej zmluvy o pôžičke, ktorú pripravovala pre žalovanú v 2.rade s tým, že išlo o zmluvu s jej bratom. Žalovaná v 2.rade jej následne hovorila, že to rieši so žalobcom a že sa s ním stretne v ich kancelárii. Následne volala, že sa nedostaví so žalobcom do kancelárie a že sa zastaví v kancelárii okolo obeda medzi 12. a 13. hodinou a že si zoberie tie peniaze. Uvedené bolo dňa 28.9.2009. Dôvodom prečo žalovaná v 2.rade zobrala tie peniaze a prečo sa mala stretnúť so žalobcom bolo, že chcela kúpiť prístupovú cestu v Holiciach, kde má jej syn A. halu, sklad. V roku 2010 bola v pracovnom pomere v spoločnosti AK JUDr. Eva Hlaváčová s.r.o., kde pracuje už 25 rokov. O financiách v rámci konkurzných konaní, v tomto prípade o konkurze PD Kostolná, vie, lebo so žalovanou a JUDr. M. na týchto konkurzoch, finančnú hotovosť preberá buď žalovaná v 2.rade alebo U.. B. M., čo zapíše do pokladne, buď keď sa niečo vyberie sa to odpíše, alebo keď sa vkladá, tak to zapíše. JUDr. B. M. má do dnešného dňa ešte 9 konkurzov z 25. Žalovaná v roku 2010 dokončovala a mala len konkurz PD Kostolná a U.. B. M. 9 konkurzov. S tými spismi sa stále pracuje, nevie o tom, že by bol konkurz POD Kostolná niečím výnimočný. Pamätá sa, že len to, že súdny exekútor U.. Q. doniesol peniaze v hotovosti do kancelárie a nie na účet, čo jej prišlo zvláštne. Vie, že medzi týmito informáciami, ktoré si spisovali v kancelárii, neboli spisované informácie ohľadne nejakých pôžičiek. Nemá vedomosť o tom, že by sa žalovaná v 2. rade sťažovala že žaloba vo veci 12C/304/2015 obsahu nepravdivé alebo zavádzajúce skutočnosti. Zamestnankyňou advokátskej kancelárie je od roku 1994 po dnešok, od roku 2011 má aj živnosť, na základe tejto robí administratívu. V konkurzoch nefakturuje, na živnosť fakturuje len činnosť v rámci AK. Peňažné prostriedky v konkurzoch preberali žalovaná v 2.rade a U.. B. M., následne sa to zapísalo a uložilo do pokladne. Išlo o klasickú železnú pokladňu na kľúč, ktorá bola prenosná a táto sa nachádzala v kancelárii. Účtovníctvo viedla G.. L..

18. Žalobca vo výpovedi na pojednávaní dňa 28.11.2018 uviedol, že tvrdenia protistrany sú polopravdami a klamstvá. Zo správy o stave majetku v rámci konkurzného konania POD Kostolná zo dňa 30.09.2010 vyplýva, že k podaniu správy došlo na základe výzvy konkurzného súdu. Potom čo bola urobená výzva, aby žalovaná v 2. rade oboznámila stav majetku úpadcu, ma táto kontaktovala s tým, aby som jej požičal peniaze. Následne na to dňa 28.9.2010 žalovaná v 2. rade zakladá účet v Tatra banke, a.s. Nepamätá sa, či bolo jeho podmienkou založenie tohto účtu v Tatra banke, a.s. Následne na to dňa 30.09.2010 oznamuje U.. B. M. ako zástupkyňa U.. B. D., ktorá bola správkynou konkurznej podstaty úpadcu POD Kostolná pri Dunaji, konkurznému súdu, že v danom konkurznom konaní je dostatok finančných prostriedkov. Z odpovede Tatra banky, a.s. zo dňa 02.06.2016 vyplýva, že žalovaná v 2. rade vykonala vklad v hotovosti vo výške 33 700 eur na bežný podnikateľský účet patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji. Žalovaná v 2. rade v konaní tvrdila, že zakladala sporiaci účet a že môže mať konkurzných účtov koľko chce. Uvedené nie je pravda. Vykonal dopyt na Tatra banku, a.s., ktorá mu oznámila, že sporiace účty banka poskytuje k bežným účtom fyzických osôb a nie k bežným účtom právnických osôb, resp.

podnikateľov. Dostavil som sa do Tatra banky, a.s. spolu so žalovanou v 2. rade, ktorá stála vedľa neho, keď si vyberal peniaze zo svojho účtu a ako peniaze boli vydávané, si tieto žalovaná v 2. rade hneď prevzala. Podpisal papiere v banke. Následne žalovaná v 2. rade išla k inému stolíku, kde si založila účet a vložila peniaze. V konaní žiadal kamerový záznam, ktorý sa však už neuchoval.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkyne Q. Q.. Súd uvádza, že dokazovanie ostatných listín, tvoriacich obsah spisu ich čítaním, čítaním ich častí alebo oboznámením o ich obsahu podľa § 204 CSP na pojednávaní dňa 28.11.2018 nevykonal, nakoľko listiny, ktoré tvorili obsah spisu, ako aj prílohy podaní oboch sporových strán boli protistranám v priebehu konania doručované a právny zástupcovia strán sporu, prítomní na pojednávaní dňa 28.11.2018, na ktorom súd spor rozhodol, zhodne uviedli, že obsah spisu je im známy a nie je potrebné ho oboznamovať. Súd sa oboznámil s dlžobným úpisom zo dňa 28.09.2010, výzvou na úhradu dlhu pre žalovaného v 1. rade zo dňa 13.06.2014, ftc. obálky, ftc. podacieho lístku, výzvou na úhradu dlhu pre žalovanú v 2. rade zo dňa 04.07.2014, ftc. podacieho lístku, ftc. obálky, potvrdením o výbere v hotovosti zo dňa 28.09.2010, výpisom z účtu žalobcu, zmluvou o zriadení záložného práva podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka zo dňa 16.09.2010, odpoveďou VÚB banky, a.s. zo dňa 25.05.2016, výpisom z účtu žalovaného v 1. rade, odpoveďou Tatra banky, a.s. zo dňa 02.06.2016, registráciou vozidla BMW X5, inzerátom vozidla BMW X5, odpoveďou Tatra banky, a.s. zo dňa 23.12.2016, žalobou vo veci 12C/304/2015 strana 4, odpoveďou Tatra banky, a.s. zo dňa 28.03.2017, potvrdením o vklade hotovosti zo dňa 28.09.2010, potvrdením o výbere v hotovosti dňa 28.09.2010, odpoveďou Tatra banky, a.s. zo dňa 27.09.2018, výpisom z internetu a z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra 12C/304/2015 sa súd oboznámil najmä so žalobou, plnomocenstvom zo dňa 12.10.2015, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/304/2015 zo dňa 05.06.2017, z obsahu pripojeného konkurzného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1K83/96 najmä so správou o stave majetku zo dňa 30.09.2010 a pozastavením výkonu advokácie a zistil tento skutkový a právny stav:

20. Žalobca dňa 28.09.2010 o 12:57 hod. vykonal na pobočke Tatra banky, a.s., Podzámska 43, Nitra výber v hotovosti z vkladnej knižky IBAN SK35 110 0000 0021 1677 7136 a to vo výške 20.000 eur. Žalovaná v 2. rade dňa 28.09.2010 o 13:24 hod. vykonala vklad na bežný účet IBAN SK86 1100 0000 0029 2384 4251 na pobočke Tatra banky, a.s., Podzámska 43, Nitra a to vo výške 33.700 eur, patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji, IČO: 17 638 160 v období od 28.09.2010 do 19.04.2012.

Dňa 28.09.2010 v Nitre žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade spísali dlžobný úpis a tento vlastnoručne podpísali. Žalovaný v 1. rade označený svojím menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom ako P. D., r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX A. týmto potvrdzuje, že si dnešného dňa od G.. F. W., r.č. XXXXXX/XXXX požičal XX.XXX eur slovom dvadsaťtisíc euro bezúročne. Uvedenú sumu sa zaväzuje vrátiť v čo najkratšom termíne, najneskôr do jedného roka. Žalovaná v 2. rade označená svojím menom, priezviskom, ročným číslom, bydliskom ako B. D., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom C. XX, XXX XX A., týmto pristupuje k dlhu vo výške 20.000 eur, ktorý na seba prevzal dňa 28.09.2010 jej manžel P. D.. Dnešným dňom preberá ručiteľský záväzok na vyššie uvedenú sumu a prehlasuje, že v prípade ak si dlžník P. D. nesplní svoju povinnosť voči veriteľovi G.. F. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom Q. XX, splní ho ako ručiteľka.

Žalobca výzvou zo dňa 13.06.2014 vyzval z dôvodu, že pohľadávka je viac ako dva roky po splatnosti žalovaného v 1. rade na zaplatenie dlhu vo výške 10.000 eur do troch dní na účet spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne počnúc dňom 29.09.2011 až do jej zaplatenia, v opačnom prípade si dlh bude vymáhať súdnou cestou. Uviedol vo výzve, že na základe dlžobného úpisu mu dňa 28.09.2010 požičal sumu 20.000 eur, z ktorej vrátil len polovicu 10.000 eur. Predmetnú výzvu zasielal poštou dňa 16.06.2014.

Žalobca výzvou zo dňa 04.07.2014 vyzval žalovanú v 2. rade z dôvodu, že pohľadávka je viac ako dva roky po splatnosti na zaplatenie dlhu vo výške 10.000 eur do troch dní na účet spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne počnúc dňom 29.09.2011 až do jej zaplatenia, v opačnom prípade si dlh bude vymáhať súdnou cestou. Uviedol vo výzve, že na základe dlžobného úpisu mu dňa 28.09.2010 kde vystupuje ako ručiteľka požičal dňa 28.09.2010 sumu 20.000 eur Vášmu manželovi P. D., z ktorej vrátil len polovicu 10.000 eur. Predmetnú výzvu zasielal poštou dňa 07.07.2014.

Z výberu v hotovosti v Tatra banka, a.s. zo dňa 28.09.2010 vyplýva, že žalobca realizoval výber hotovosti z vkladnej knižky č.2116777136 vo výške 20.000 eur o 12:57 hod.

Z vkladu hotovosti na bežný účet č. 2923844251 v Tatra banka, a.s., názov účtu : POD Kostolná pri Dunaji, vyplýva, že U.. B. D. r.č. XXXXXX/XXXX, OP SL XXXXXX o 13:24 hod. vkladu hotovosť vo výške 33.700 eur.

Z výpisu účtu žalobcu vyplýva, že dňa 29.12.2010 bola na účet pripísaná suma 10.000 eur prevodom z účtu 2538048312 od P. D., s označením: splátka pôžičky.

Z odpovede VÚB banky, a.s. zo dňa 25.05.2016 vyplýva, že VÚB banka, a.s. viedla v období od 19.10.1994 (zriadenie účtu) do 16.11.2015 (zrušenie účtu) účet č. 0200/000000-2538048312, ktorý patril P. D., r.č. XXXXXXXXXX, bytom A., C. XXXX/XX.

Z výpisu z účtu č. 0200/0000002538048312 vedený na žalovaného v 1. rade vo VÚB banke, a.s. vyplýva, že dňa 28.12.2010 realizoval prevod sumy 10.000 eur na účet č. 2619765444/1100 s označením splátka pôžičky.

Z odpovede Tatra banky, a.s. zo dňa 02.06.2015 vyplýva, že subjekt menom U.. B. D., r.č. XXXXXX/XXXX vykonal dňa 28.09.2010 v pobočke banky na Podzámskej 43 v Nitre vklad v hotovosti vo výške 33.700 eur na bežný podnikateľský účet číslo SK86 1100 0000 0029 2384 4251 patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji, IČO: 1763 8160 v období od 28.09.2010 do 19.04.2012. Okrem toho uviedla, že záznamy staršie ako 13 mesiacov sa nearchivujú.

Z odpovede Tatra banky, a.s. zo dňa 28.03.2017 vyplýva, že žalovaná v 2. rade U.. B. D., r.č. XXXXXX/XXXX realizovala dňa 28.09.2010 o 13:24 hod. vklad v hotovosti vo výške 33.700 eur na účet IBAN SK86 1100 0000 0029 2384 4251. Predmetný vklad a výber v hotovosti z vkladnej knižky IBAN SK35 1100 0000 0021 1677 7136, ktorý vykonal G.. F. W., r.č. XXXXXX/XXXX bol vykonaný na pobočke Tatra banky, a.s., Podzámska 43, 949 01 Nitra. Vzhľadom na povinnosť likvidácie kamerových záznamov po uplynutí 13 mesiacov odo dňa vyhotovenia záznamu v zmysle 93a ods. 7 zákona o bankách, nemôžu vyhovieť žiadosti súdu o poskytnutie kamerových záznamov. Preto nie je možné ani určiť či vklad zo strany žalovanej bol vykonaný pri druhej alebo tretej priehradke od vchodu nachádzajúceho sa pri výklade od ulice.

Predmetom sporu na Okresnom súde A. pod sp. zn. 12C/304/2015 je žaloba žalovanej v 2. rade proti žalovanému G.. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Nitra, Q. XXX/XX, v ktorom sa žalobkyňa domáha ochrany osobnosti a to jednak ospravedlnením zo strany žalovaného, zaslaním žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku č.k. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie, že skutočnosti uvádzané v listoch zo dňa 23.10.2014, zo dňa 21.01.2015, zo dňa 02.02.2015, 18.02.2015, zo dňa 22.05.2015, zo dňa 15.06.2015, zo dňa 30.07.2015, adresované na Okresný súd Nitra ku č.k. 11P/196/2014 sa nezakladajú na pravde a uverejnil ich ako účelové a súčasne sa domáhala zaplatenia sumy 10.000 eur titulom nemajetkovej ujmy.

Zo žaloby žalovanej v 2. rade vo veci 12C/304/2015 (strana 4) vyplýva, že „niekedy koncom mesiaca september 2010 som si od odporu požičala sumu 20.000 eur. Túto čiastku som poukázala na konkurzný účet z dôvodu, že potom, ako mi dal sudca opatrenie na čerpanie odmeny v plnej výške pri ukončení konkurzu a schválení záverečnej správy, výšku odmeny odporoval veriteľ, ktorý nesúhlasil s tým, aby do celkovej odmeny správcu bola zahrnutá aj suma z výroby, ktorú som ako správkynia viedla ešte asi po začatí konkurzu. Ja som sa v tom čase radila aj konkurzným sudcom, či mám podať žalobu a on povedal, že všetko záleží od toho, ktorému senátu vec napadne, pretože jeden rozhodne tak a druhý úplne inak. Keďže som bola na materskej a dcéra bola maličká, rozhodla som sa o túto sumu ponížiť svoju odmenu. Keďže som nemala v hotovosti uvedenú čiastku, poprosila som o pôžičku najskôr môjho brata, ktorý však peniaze potreboval vrátiť do troch mesiacov a ja som vedela, že za takúto krátku dobu mu ich nevrátim. Preto som požiadala odporcu, aby mi uvedenú čiastku požičal, on trval na tom, aby som mu ukázala zmluvu o pôžičke, ktorú som mala s mojim bratom, potom si nechal čas na rozmyslenie, neskôr s tým súhlasil s tou podmienkou, že musím konkurzný účet v Prima banke zrušiť a preniesť ho do Tatra banky, kde budú peniaze hneď vložené. Ďalšia podmienka bola, že zmluvu o pôžičke musí podpísať môj manžel ako dlžník, pretože ako prehlásil, so mnou sa po súdoch naťahovať nechce. Po roku som mu vrátila sumu 10.000 eur, a požiadala som ho, aby mal trepezivosť, pretože stále ponúkame

na predaj auto, z ktorého by som mu vyplatila zvyšnú čiastku, avšak zatiaľ bezúspešne. Neskôr sme sa dohodli, že ja nebudem žiadať zvýšenie výživného a on nebude žiadať vrátiť sumu 10.000 eur“.

Predmetná žaloba bola podaná na súd dňa 02.06.2015 a táto bola podpísaná žalovanou v 2. rade.

Z plnomocenstva doloženého vo veci XXC/304/2015 vyplýva, že U.. B. D., bytom A., C. 12 udelila dňom XX.XX.XXXX plnú moc na zastupovanie vo veci ochrany osobnosti vedenej na Okresnom súde A. pod č.k. 12C/304/2015 Advokátskej kancelárii U.. B. M., s.r.o., so sídlom Nitra, C. XX.

Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 05.06.2017 sp. zn. 12C/304/2015-220 uložil žalovanému povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie, že sa za výroky v listoch zo dňa 23.10.2014, zo dňa 21.01.2015, zo dňa 02.02.2015, zo dňa 18.02.2015, zo dňa 22.05.2015, zo dňa 30.07.2015, adresované na Okresný súd Nitra ku konania sp. zn. 11P/196/2015 ospravedlňuje, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z dôvodu odvolania žalobkyne a žalovaného konanie nie je právoplatne skončené, a vec je na Krajskom súde v Nitre na rozhodnutie o predmetných odvolaniach.

Z prehlásenia JUDr. B. M. zo dňa 26.11.2018 vyplýva, že žalobu vo veci ochrany osobnosti spisovala ona v jej kancelárii na základe toho, že ju oslovila jej dcéra JUDr. B. D., pri spisovaní vychádzala z podaní G.. F. W. s tým, že pravdivosť jeho tvrdení o údajnej pôžičke si u dcéry neoverila. Po spisovaní predmetnej žaloby bola táto pracovníčkou zanesená na podateľňu tunajšieho súdu zanesená.

Z odpovede Tatra banky, a.s. zo dňa 27.09.2018 vyplýva, že sporiaci účet banka poskytovala a súčasne poskytuje iba k bežným účtom fyzických osôb, nie k bežným účtom fyzických osôb - podnikateľov a k bežným účtom právnických osôb.

Zo správy o stave majetku zo dňa 30.09.2010 č.k. Z-2-1K83/96 adresované Krajskému súdu v Bratislave, vyplýva, že Advokátska kancelária U.. B. M., s.r.o., na základe výzvy súdu ako nástupca U.. B. D., schválený Slovenskou advokátskou komorou, vykonávaním činnosti za uvedenú správkyniu konkurznej podstaty, ktorá je toho času na materskej dovolenke oznamuje, že na základe zistení a naštudovaní spisového materiálu týkajúceho sa predmetného konkurzného konania je stav finančných prostriedkov na účtoch úpadcu k dnešnému dňu vo výške 66.060 eur. Finančné prostriedky sú uložené v peňažnom ústave DEXIA Banka Slovensko, a.s., pobočka Nitra a Tatrabanka, pobočka Nitra. Tieto boli rozdelené a uložené na dva účty z dôvodu nepredvídateľnosti solvencie bánk najmä v minulom období, kedy niektoré peňažné ústavy malo problémy. V súvislosti s hospodárením s finančnými prostriedkami oznamuje, že v peňažných ústavoch boli uzavreté zmluvy o termínovaných vkladoch, avšak vzhľadom k výške urokovej sadzby, nejde o príliš zaujímavý produkt. Ku dňu obdržania výzvy úpadca nevlastní žiaden majetok. Z dôvodu ukončenia exekučného konania začatého JUDr. Q., pripravuje predloženie konečnej správy spolu s rozvrhom, ktorú predloží najneskôr do konca novembra 2010.

Z pozastavenia výkonu advokácie zo dňa 03.03.2010 adresované JUDr. B. D., advokátka so sídlom A., C. XX, vyplýva, že na predsedu Slovenskej advokátskej komory na základe splnomocnenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory pozastavuje na žiadosť zo dňa 01.02.2010, výkon advokácie dňom prijatia žiadosti od 03.03.2010. Zároveň bolo vzaté na vedomie, že počas pozastavenia výkonu advokácie si za seba vymenovala z radov advokátov zástupcu, ktorým je JUDr. B. M., advokátka so sídlom A., C. XX.

21. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

23. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

24. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

25. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne

26. Podľa § 559 ods.2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas

27. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

31. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.(rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

32. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 214/2011).

33. Citované ustanovenie § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb s ohľadom na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov, t.j. na právne úkony, ktorými manželia disponujú so spoločnými vecami ako predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. Vo vzťahu k tretím osobám zakladá aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z platných právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí. Tento dôsledok nastáva bez ohľadu na to, či právny úkon týkajúci sa spoločných vecí urobil jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, a či išlo o bežnú vec (záležitosť) alebo o inú než bežnú vec. V zmysle tohto ustanovenia sa na platnosť právneho

úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a urobeného len jedným z manželov (teda úkonu, pri ktorom manželia nevystupujú spoločne ako účastníci), vyžaduje súhlas druhého manžela, ak ide o inú než bežnú záležitosť. Nedostatok tohto súhlasu má za následok neplatnosť právneho úkonu, pričom v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka ide o relatívnu neplatnosť. To znamená, že právny úkon, ktorý nemožno považovať za vybavovanie bežnej záležitosti, uskutočnený iba jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je ním dotknutý, nedovolá jeho neplatnosti. Základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na konkrétny prípad je však existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Pokiaľ táto podmienka nie je splnená, sú úvahy o tom, či v konkrétnych okolnostiach išlo o bežnú alebo nie bežnú záležitosť, a teda či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, bezpredmetné. Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy (§ 143 Občianskeho zákonníka) môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t.j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov (dopadajúce len na vzťah medzi manželmi a nie aj na ich vzťah k tretím osobám) podľa zásad platných pre vyporiadanie tohto spoluvlastníctva (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v širšom zmysle).

34. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21.12.1973 sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. Rovnaký záver platí aj pre zmluvu o pristúpení k dlhu uzavretú len jedným z manželov. I keď pri uvedených právnych úkonoch ide o rozdielne právne inštitúty, z hľadiska ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí, preto je aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. Keďže ani zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí.

35. Súd poznamenáva, že zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní); druhovom určení veci; povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia. Predmetom zmluvy o pôžičke teda môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzдание predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.

36. V danom prípade žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 28.09.2010 požičal žalovanému v 1. rade sumu 20.000 eur, pričom ručenie za pôžičku prevzala žalovaná v 2. rade, ktorá je manželkou žalovaného, ktorú sumu sa zaviazal vrátiť do jedného roka, t.j. do 28.09.2011, pričom dňa 29.12.2010 žalovaný v 1. rade na jeho účet poukázal splátku vo výške 10.000 eur. Uvedené má preukazovať dlžobný úpis podpísaný obidvomi žalovanými a výpis z účtu, podľa ktorého žalobca vybral dňa 28.09.2010 sumu 20.000 eur a výpis z účtu žalobcu o vrátení sumy 10.000 eur žalovaným v 1. rade. Žalobca vo výpovedi dňa 19.05.2016 uviedol, že peniaze vybral z účtu, odovzdal ich žalovanej v 2. rade, ktorá peniaze vložila na účet, pričom sa rozhodol, že peniaze požičia žalovanému v 1. rade, ktorý je manželom žalovanej v 2. rade, pretože so žalovanou v 2. rade nemá dobré skúsenosti, nevie, či išlo o jej účet alebo nejaký konkurzný účet, sľúbila, že peniaze za 2 mesiace vráti, vrátila len 10.000 eur, zvyšnú sumu nie. Žalovaný v 1. rade vo výpovedi dňa 19.05.2016 uviedol, že žalobca mu nadiktoval text dlžobného úpisu, avšak žiadne peniaze od žalobcu neprevzal, nezaujímal sa o to, čo podpisuje, požiadala ho jeho manželka,

nepamätá sa, že žalobcovi poukazoval 10.000 eur, nevie, prečo túto sumu poukazoval a nevie, či mu poukazoval aj iné peniaze na účet. Z jeho výpovede vyplynulo, že žalovanou v 2. rade nemali zrušené BSM v čase keď mal žalobca požičať peniaze, pričom so žalovanou v 2. rade nemali spoločný účet. Žalovaný v 1. rade vo výpovedi dňa 19.05.2016 sa nevedel vyjadriť k tomu na čo poukazoval 10.000 eur, podľa jeho tvrdenia mali riešiť spolu viac vecí, riešili nejaké autá peugeot a fiat. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi na pojednávaní dňa 20.10.2016 uviedla, že dlžobný úpis pozná, tento spisoval jej manžel žalovaný v 1. rade potom ako žalobca prišiel k nemu a zmenil dohodu, pôvodne mala byť spisovaná zmluva o pôžičke v jej kancelárii. Vo výpovedi ďalej uviedla, že oslovila žalobcu, či by jej nepožičal 20.000 eur, keďže jej brat potreboval vrátiť peniaze, poprosila manžela, či je ochotný podpísať dlžobný úpis, s čím manžel - žalovaný v 1. rade súhlasil. Žalovaná v 2. rade k vráteniu sumy 10.000 eur, vyplácanej z účtu manžela vo výpovedi dňa 20.10.2010 uviedla, že túto vrátili žalobcovi preto, že im požičal peniaze na zakúpenie motorového vozidla BMW X5, čo bolo v decembri 2009, tak vrátili žalobcovi požičané peniaze v sume 10.000 eur, iné pôžičky od žalobcu nemali, žalovaný v 1. rade bol druhý krát na súde, a preto asi nevedel reagovať na skutočnosť ohľadne vrátenie pôžičky 10.000 eur. Vo výpovedi žalovaná v 2. rade priznala, že pôžičku 10.000 eur si s manželom zobrali, bol spisovaný nejaký papier, ale nemá ho k dispozícii. Žalobca poprel, že by žalovaným požičal sumu 10.000 eur na zakúpenie vozidla, riešili jedine vozidlo Fiat Doplo, dlžobný úpis bol spísaný s jej manželom, keďže žalovanú v 2. rade nepovažoval za dôveryhodnú. Žalovaná v 2. rade v žalobe podanej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 12C/304/2015 tvrdila, že „niekedy koncom mesiaca september 2010 si od žalobcu požičala sumu 20.000 eur, ktorú poukázala na konkurzný účet z dôvodu, že potom ako jej sudca dal opatrenie na čerpanie odmeny v plnej výške pri ukončení konkurzu a schválení záverečnej správy, výšku odmeny rozporoval veriteľ, keďže bola na materskej, rozhodla sa o túto sumu ponížiť svoju odmenu a keďže nemala v hotovosti uvedenú čiastku, poprosila o pôžičku brata, ktorý žiadal vrátiť peniaze do troch mesiacov, preto požiadala žalobcu, aby jej uvedenú čiastku požičal, súhlasil s tým pod podmienkou, že musí konkurzný účet v Prima banke zrušiť a preniesť ho do Tatra banky, kde budú peniaze hneď vložené a pod podmienkou, že zmluvu o pôžičke musí podpísať jej manžel ako dlžník, po roku vrátila sumu 10.000 eur a požiadala ho o trpezlivosť, pretože stále ponúkajú na predaj vozidlo, z ktorého by mu vyplatila zvyšnú čiastku“. Predmetná žaloba bola doručená súdu dňa 02.06.2015, bola podávaná žalovanou v 2. rade a plnú moc na zastupovanie v tomto konaní prevzala JUDr. B. M. podľa plnomocenstva dňa 12.10.2016. K týmto tvrdeniam bolo zo strany právneho zástupcu žalovaných na pojednávaní dňa 16.03.2017 uvedené, že pravdepodobne ide o inú pôžičku, ktorá skutkovo a vecne ani právne nesúvisí s uplatnenou v žalobe, tvrdil, že na žalobcovi je dôkazné bremeno, že došlo k reálne uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ktorá je predmetom sporu, pričom ani žalobca nerozporuje že žalovaný v 1.rade peniaze vôbec neobdržal, a preto je dlžobný úpis minimálne vo vzťahu k nemu neplatný bez ohľadu na to, že je v písomnej forme. Žalobca na pojednávaní dňa 16.03.2017 uviedol, že peniaze ohľade pôžičky, ktorá je predmetom sporu, fyzicky odovzdával žalovanej v 2. rade, spísanie dlžobného úpisu inicioval on po vzájomnej dohode, peniaze dal obidvom ako manželom, žalovaná v 2. rade si ich vložila na účet v Tatra banke, a.s., ktorý vtedy zakladala. Z odpovede Tatrabanky, a.s. zo dňa 02.06.2016 vyplýva, že žalovaná v 2. rade vykonala dňa 28.09.2010 v pobočke banky na Podzámskej 43 v Nitre vklad v hotovosti vo výške 33.700 eur na bežný účet podnikateľský číslo SK86 1100 0000 0029 2384 4251 patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji, IČO: 1763 8160 v období od 28.09.2010 do 19.04.2012 a z oznámenia Tatra Banky, a.s. zo dňa 28.03.2017 vyplýva, že žalovaná v 2. rade realizovala dňa 28.09.2010 vklad vo výške 33.700 eur o 13:24 hod. a predmetný vklad a výber v hotovosti z vkladnej knižky vykonaný žalobcom bol vykonaný na pobočke Tatra Banky, a.s. Podzámska 43, 949 01 Nitra (12:52 hod). Následne žalovaná v 2. rade na pojednávaní dňa 25.04.2018 vo výpovedi začala tvrdiť, že žalobu vo veci 12C/304/2015 spisovala jej právna zástupkyňa, ktorej poskytla informácie, pôžička v žalobe 12C/304/2015 zo septembra 2010, to si chcela požičať od žalobcu, ktorý bol ochotný jej peniaze poskytnúť, avšak nakoniec si tieto peniaze nepožičala, dňa 28.09.2010 sa mala stretnúť so žalobcom v jej kancelárii, kde mala byť podpísaná zmluva o pôžičke, avšak žalobca prišiel ráno k nim domov a žiadal, aby jej manžel podpísal zmluvu o pôžičke na sumu 20.000 eur s tým, že ona bude ručiteľka, ide o dlžobný úpis, ktorý je súčasťou sporu, boli dohodnutí, že žalobca zoberie dlžobný úpis a pôjde do banky zobrať peniaze a v obchode žalobcu mala spísať prehlásenie o prevzatí peňazí s tým, že jej žalobca vyhotoví kópiu dlžobného úpisu. Okrem toho vo výpovedi uviedla, že sumu 33.700 eur predstavovala peňažné prostriedky patriace do konkurzu, ktorú sumu si zobrala z kancelárie a vložila na účet POD Kostolná dňa 28.09.2010, kedy zriaďovala predmetný účet, ktorý bol sporiaci, s tým, že všetky konkurzné účty mala zriadené v Tatra banke, a.s. a suma 10.000 eur na ktorú poukazuje v žalobe 12C/304/2015 predstavuje pôžičku, ktorú si zobrali od žalobcu na kúpu motorového vozidla z konca roku 2009 a tvrdenia v žalobe označila za zle naformulovanú informáciu, ktorú poskytla jej právnej zástupkyňa, ktorá podávala žalobu.

37. V konaní nebolo sporu o tom, že žalovaný v 1. rade označený ako P. D., r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX A. v dlžobnom úpise zo dňa 28.09.2010 potvrdil, že si dnešného dňa požičal od G.. F. W. XX.XXX eur bez úročne s tým, že uvedenú sumu sa zaväzuje vrátiť v čo najkratšom termíne, najneskôr do jedného roka. Rovnako tak nebolo sporu o tom, že žalovaná v 2. rade označená ako B. D., nar.XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom C. XX, XXX XX A. v predmetnom dlžobnom úpise pristupuje k dlhu vo výške 20.000 eur, ktorý si na seba prevzal dňa 28.09.2010 manžel P. D. a dnešným dňom preberá ručiteľský záväzok na vyššie uvedenú sumu a prehlasuje, že v prípade ak si dlžník P. D. nesplní svoje povinnosti voči veriteľovi G.. F. W., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom Q. XX, splní ho ako ručiteľka ona. Predmetný dlžobný úpis obsahuje vlastnoručné podpisy žalovaného v 1. a žalovanej v 2. rade.

38. S ohľadom na to, že žalovaní namietali pasívnu vecnú legitimáciu v spore, keď žalovaný v 1. rade v konaní poprel prevzatie peňažných prostriedkov od žalobcu a rovnako tak žalovaná v 2. rade popierala poskytnutie pôžičky od žalobcu v sume 20.000 eur, čím žalovaní v konaní popreli poskytnutie pôžičky od žalobcu, bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý mal preukázať, že skutočne prišlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, komu túto pôžičku poskytol a dokedy mala byť pôžička vrátená. V tomto smere žalobca uniesol dôkazné bremeno, keď v konaní preukázal, že došlo k poskytnutiu pôžičky vo výške 20.000 eur žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade ako manželom dňa 28.09.2010, kedy peniaze so súhlasom žalovaného v 1. rade prevzala žalovaná v 2. rade, ktorej boli peňažné prostriedky určené, o čom mal vedomosť žalovaný v 1. rade a súhlasil s tým, aby žalobca odovzdal peniaze žalovanej v 2. rade, s ktorou nemajú zrušené BSM. Súd mal za preukázané, že pri príležitosti pôžičky bol spísaný dlžobný úpis, resp. potvrdenie o pôžičke, v ktorom žalovaný v 1. rade potvrdil, že si dňa 28.09.2010 požičal 20.000 eur od žalobcu, ktorú sa zaviazal vrátiť najneskôr do jedného roka a žalovaná v 2. rade pristúpila k predmetnému dlhu ako ručiteľka a spoludlžník. Súd dodáva, že právny vzťah zo zmluvy o pôžičke vzniká dohodou zmluvných strán o tom, že jedna strana prenecháva druhej strane veci určené podľa druhu a druhá strana po určitom čase vráti veci toho istého druhu (nie tie isté veci) s tým, že zmluva o pôžičke ako reálny kontrakt pre platné uzavretie predpokladá riadne odovzdanie predmetu pôžičky. V konaní sa žalovaný v 1. rade bránil tým, že peniaze uvádzané v dlžobnom úpise od žalobcu neobdržal. Podľa názoru súdu v danom prípade sa nevyžaduje aby došlo k odovzdaniu peňazí z ruky do ruky, ako sa nesprávne domnieva žalovaný v 1. rade. V danom prípade žalovaný v 1. rade mal od začiatku vedomosť o tom, že peňažné prostriedky prevezme žalovaná v 2. rade s čím vyjadril súhlas, nezaujímal sa o to čo bolo ďalej s týmito peniazmi, ktoré skutočnosť v konaní sám potvrdil vo výpovedi dňa 19.05.2016. Skutočnosť že peňažné prostriedky boli poskytnuté aj žalovanému v 1. rade nepriamo preukazuje podľa názoru súdu aj výpis z účtu žalovaného v 1. rade vo VÚB Banka, a.s., z ktorého bola na účet žalobcu prevedená dňa 28.12.2010 suma 10.000 eur s označením splátka pôžičky. Žalovaný v 1. rade v konaní nepreukázal, že v prípade tejto sumy malo ísť inú pôžičku, ktorú im mal poskytnúť žalobca. V konaní žalovaný v 1. rade popieral jednak to, že išlo o jeho účet, ktorú skutočnosť bola vyvrátená odpoveďou z VÚB banky, a.s. zo dňa 25.05.2016, ktorá uviedla, že predmetný účet 25380438312 patril žalovanému v 1. rade, tento bol zriadený od 19.10.1994 a zrušený dňa 16.11.2015. Rovnako tak z výpisu účtu žalovaného v 1. rade č. 2538048312 /0200 vyplýva, že dňa 28.12.2010 realizoval prevod sumy 10.000 eur na účet č. 2619765444/1100 s označením splátky pôžičky. Žalovaný v 1. rade nepreukázal v konaní, že suma 10.000 eur, ktorú platil zo svojho účtu na účet žalobcu, sa týkala inej pôžičky, ako tej, ktorá je predmetom tohto sporu. Žalovaný v 1. rade v konaní vo výpovedi dňa 19.05.2016 potvrdil, že v čase keď žalobca mal poskytnúť pôžičku nemali zrušené BSM so žalovanou v 2. rade a nemali spoločný účet. V tomto smere tvrdenia žalovanej v 2. rade, že malo ísť o pôžičku z decembra 2009 za účelom kúpy motorového vozidla BMW X5, ktorú si brali spolu so žalovaným v 2. rade od žalobcu, boli zo strany žalobcu v konaní popreté, a preto bolo na žalovaných aby tieto svoje tvrdenia preukázali. V tomto smere žalovaní neprodukovali žiadne dôkazy o tom, že medzi stranami sporu došlo k poskytnutiu pôžičky v decembri 2009 vo výške 10.000 eur, preto v konaní neuniesli dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení, že v prípade sumy 10.000 eur poukázanej z účtu žalovaného v 1. rade na účet žalobcu išlo o inú pôžičku, ako tú, ktorej vrátenie sa žalobca domáha v tomto spore. V tomto smere argumentáciu žalovanej v 2. rade, že žalovaný v 1. rade bol druhýkrát na súde, a preto nevedel zareagovať na skutočnosť ohľadne vrátenia pôžičky 10.000 eur, považoval súd za účelovú a nedôveryhodnú.

39. V priebehu konania žalobca tvrdil, že peňažné prostriedky odovzdal žalovanej v 2. rade a to dňa 28.09.2010, kedy došlo k odovzdaniu peňazí potom, čo predmetnú sumu vybral zo svojho účtu v Tatra Banke, a.s. pobočka Tatra Banky, a.s. Nitra na Podzámskej 43 a tvrdil, že žalovaná v 2. rade poskytnutú sumu 20.000 eur na tej istej pobočke Tatra Banky, a.s. v Nitre vložila na účet patriaci POD Kostolná pri

Dunaji. Podľa názoru súdu žalobca uniesol v tomto smere dôkazné bremeno, keď preukázal poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej v 2. rade vo výške 20.000 eur dňa 28.09.2010, ktorá skutočnosť bola preukázaná jednak potvrdením o výbere žalobcu z vkladnej knižky v Tatra Banke, a.s. č. IBAN SK 35 1100 0000 0021 1677 7136, ktorý vykonal o 12:52 hod. na pobočke v Nitre a potvrdením o vklade zo strany žalovanej v 2. rade na účet č. IBAN SK86 1100 0000 0029 2384 4251 patriaci POD Kostolná pri Dunaji (v období od 28.09.2010 - 19.04.2012) o 13:24 hod. na totožnej pobočke Tatra Banky, a.s. v Nitre, kde bol realizovaný výber žalobcu a vklad žalovanej. V tomto smere súd poukazuje aj na výpoveď žalovanej v 2. rade, v ktorej potvrdila, že požiadala žalobcu o poskytnutie pôžičky vo výške 20.000 eur, k čomu malo dôjsť dňa 28.09.2010, avšak tvrdila, že k odovzdaniu peňazí nedošlo, keďže situácia sa zmenila, pričom k odovzdaniu peňazí 20.000 eur malo dôjsť v kancelárii žalobcu, čo sa už podľa tvrdenia žalovanej v 2. rade neuskutočnilo. Ohľadne sumy 33.7000 eur žalovaná v 2. rade tvrdila, že dňa 28.09.2010 si v kancelárii si vyzdvihla peniaze a vložila ich v Tatra banke na účet subjektu POD Kostolná pri Dunaji, ktorý bol v konkurze a vo vzťahu ktorému bola správkyňou. Súd predmetnú obranu žalovanej v 2. rade považuje za účelovú, keďže žalovaná v 2. rade v konaní potvrdila skutočnosť, že to bola ona sama, čo požiadala žalobcu o poskytnutie sumy 20.000 eur, k odovzdaniu ktorej malo dôjsť dňa 28.09.2010, avšak podľa tvrdenia žalovanej v 2. rade k odovzdaniu peňazí nedošlo, pričom sama vo výpovedi dňa 20.10.2016 potvrdila, že dňa 28.09.2010 došlo k spísaniu dlžobného úpisu z jej strany a strany žalovaného v 1. rade, čo bolo podmienkou žalobcu a manžel súhlasil a podpísal predmetný dlžobný úpis. K odovzdaniu peňazí zo strany žalobcu podľa tvrdenia žalovanej v 2. rade malo dôjsť dňa 28.09.2010, ktorý sa zhoduje s dňom výberu predmetnej sumy žalobcu z jeho vkladnej knižky v Tatra Banky, a.s. a vkladom žalovanej v 2. rade na účet v Tatra banke, a.s., k čomu malo dôjsť ten istý deň v rozpätí cca 32 minút na rovnakej pobočke Tatra banky, a.s. Skutočnosť, že došlo k poskytnutiu pôžičky vo výške 20.000 eur v septembri 2010 zo strany žalobcu, vyplýva aj z obsahu žaloby podanej žalovanou v 2. rade v postavení žalobkyne vo veci 12C/304/2015 vo veci ochrany osobnosti, v ktorom konaní na strane žalovaného vystupuje žalobca. Súd poukazuje na stranu 4 žaloby vo veci 12C/304/2015, v ktorej žalovaná v 2. rade (v konaní 12C/304/2015 v postavení žalobkyne) uvádza, že „niekedy koncom mesiaca september 2010 si od žalobcu požičala sumu 20.000 eur, ktorú poukázala na konkurzný účet z dôvodu, že potom ako jej sudca dal opatrenie na čerpanie odmeny v plnej výške pri ukončení konkurzu a schválení záverečnej správy, výšku odmeny rozporoval veriteľ, keďže bola na materskej, rozhodla sa o túto sumu ponížiť svoju odmenu a keďže nemala v hotovosti uvedenú čiastku, poprosila o pôžičku brata, ktorý žiadal vrátiť peniaze do troch mesiacov, preto požiadala žalobcu, aby jej uvedenú čiastku požičal, súhlasil s tým pod podmienkou, že musí konkurzný účet v Prima banke zrušiť a preniesť ho do Tatra banky, kde budú peniaze hneď vložené a pod podmienkou, že zmluvu o pôžičke musí podpísať jej manžel ako dlžník, po roku vrátila sumu 10.000 eur a požiadala ho o trpezlivosť, pretože stále ponúkajú na predaj vozidlo, z ktorého by mu vyplatila zvyšnú čiastku“. Žalovaná v 2. rade v konaní tvrdila, že žaloba bola spísaná a podávaná jej právnu zástupkyňou JUDr. B. M. a v tomto smere išlo o zle naformulovanú informáciu, ktorú poskytla svojej právnej zástupkyni. Súd poukazuje na to, že predmetná žaloba bola doručená súdu dňa 02.06.2015 a z jej obsahu je zrejmé, že bola podávaná žalovanou v 2. rade a táto neobsahuje údaj, že je podaná v zastúpení právnu zástupkyňou žalovanej v 2. rade. Z doloženej plnej moci v konaní 12C/304/2015 vyplýva, že zastupovanie žalovanej v 2. rade v tomto konaní prevzala JUDr. B. M. podľa plnomocenstva dňa 12.10.2016. Súd preto tvrdenia žalovanej v 2. rade považuje za účelové a v rozpore s obsahom predmetných listinných dôkazov, a to žaloby vo veci 12C/304/2015 a plnomocenstva zo dňa 12.10.2016. Na uvedenom nič nemení ani prehlásenie JUDr. B. M. zo dňa 26.11.2018, ohľadne ktorého súd dodáva, že JUDr. B. M. sa ako advokátka nemôže vyjadrovať o skutočnostiach k inej veci, v ktorej vystupuje ako právna zástupkyňa, bez toho, aby bola zbavená mlčanlivosti, ktorá podmienka v tomto prípade splnená nebola. K vloženiu sumy 33.700 eur na účet vedený vo Tatra banke, a.s. dňa 28.09.2010 patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji žalovaná v 2. rade tvrdila, že išlo o peniaze, ktoré mala vo svojej kancelárii a tieto bola dňa 28.09.2010 vyzdvihnúť a vložiť na účet POD Kostolná pri Dunaji. Žalovaná v 2. rade v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie ňou tvrdených skutočností. V konaní neprodukovala dôkazy o tom, že uvedenú sumu 33.700 eur si zobrala z pokladne v jej kancelárii a tieto sa mali týkať konkurzu POD Kostolná pri Dunaji. Uvedené skutkové tvrdenia žalovanej v 2. rade ohľadne finančných prostriedkov vkladných na účet POD Kostolná pri Dunaji dňa 28.09.2010, nepotvrdila v konaní ani vypočutá svedkyňa Q.G., ktorá síce tvrdila, že žalovaná v 2. rade si zobrala z pokladne finančnú čiastku asi 33000 eur alebo 34 000 eur a túto vložila na účet PD Kostolná, pričom k tomu malo dôjsť dňa 28.09.2009. Svedkyňa až na otázku právneho zástupcu žalovaných, či to nebol náhodou rok 2010, uviedla, že je vystresovaná. Súd výpoveď svedkyne vyhodnotil ako nedôveryhodnú, pretože svedkyňa napriek tomu, že s odstupom viac ako 8 rokov si presne pamätala dátum pokiaľ ide o deň a mesiac, kedy malo dôjsť k vloženiu sumy

33.000 alebo 34.000 eur, ako aj si pamätala výšku sumy zobratej žalovanou v 2. rade z pokladne, nepamätala si rok kedy k tomu došlo. V tomto smere súd zohľadnil z hľadiska vierohodnosti výpovede svedkyne aj skutočnosť, že svedkyňa je v pracovnom pomere u právnej zástupkyne žalovaných už viac ako 25 rokov, čo ovplyvňuje hodnovernosť a objektívnosť jej výpovede v tomto konaní. Žalovaná v 2. rade na preukázanie svojich tvrdení ohľadne vkladu finančných prostriedkov na účet POD Kostolná pri Dunaji okrem výpovede svedkyne nenavrhol iné dôkazy, ktoré by preukazovali jej skutkové tvrdenia. Žalovaná v 2. rade v tomto smere tvrdila aj to, že všetky konkurzné účty mala v Tatra banke, a.s., ktorá skutočnosť je v rozpore so oznámením zo dňa 30.09.2010 vo veci konkurzného konania vedeného na Krajskom súde Bratislava sp.zn. Z-2-1K 83/96, v ktorom U.. B. M. ako zástupca JUDr. B. D., t.č. na materskej dovolenke, uvádza, že stav finančných prostriedkov na účtoch úpadcu POD Kostolná pri Dunaji je k 30.09.2010 vo výške 66.000 eur, finančné prostriedky sú uložené v peňažnom ústave DEXIA Banka Slovensko, a.s., pobočka Nitra a Tatra banka, pobočka Nitra, ktoré boli rozdelené na dva účty z dôvodu nepredvídateľnosti solvencie bánk v minulom období, pričom išlo o termínové vklady. Z dokladu doloženého k oznámeniu vyplýva, že U.. B. D. bola na základe jej žiadosti pozastavený výkon advokácie od 03.03.2010 a zástupcom z radov advokátov je JUDr. B. M., advokátka so sídlom C. XX, XXX 01 A.. Súd dodáva do pozornosti aj to, že žalovaná v 2. rade tvrdila, že dňa 28.09.2010 zriadila sporiaci účet, čo je v rozpore s oznámením Tatra banky, a.s. zo dňa 02.06.2016, ktorá uviedla, že v prípade účtu č. SK86 1100 00000 0039 2384 4251 patriaci subjektu POD Kostolná pri Dunaji išlo o bežný podnikateľský účet. V tomto smere súd obranu žalovanej v 2. rade, že žalobca dňa 28.09.2010 neposkytol sumu 20.000 eur za účelovú a rovnako za nedôvodnú považuje argumentáciu, že aj v prípade, ak by sumu žalobca ako tvrdí poskytol žalovanej v 2. rade, bolo to žalovanej v 2. rade ako správkyni konkurznej podstaty a nie ako fyzickej osobe. Neobstojí preto ani argumentácia žalovanej v 2. rade o tom, že finančné prostriedky sa stali majetkom POD Kostolná pri Dunaji a vo vzťahu k žalobcovi sa stali pohľadávkou voči podstate úpadcu. Podľa názoru súdu okolnosť, akým spôsobom žalovaná v 2. rade následne naložila s poskytnutými prostriedkami, resp. na aký účel boli použité, je z hľadiska predmetu sporu nedôvodná. Nemožno si nepovšimnúť, že v čase kedy došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov žalovanej v 2. rade a táto zriaďovala účet v Tatra banke, a.s. dňa 28.09.2010 a vkladala sumu 33.7000 eur, táto mala pozastavený výkon advokátskej činnosti od 01.03.2010 a jej zástupcom bola U.. B. M..

40. Súd za nedôveryhodné považoval aj tvrdenia žalovanej v 2. rade ohľadne vrátenia sumy 10.000 eur z účtu jej manžela žalovaného v 1. rade, ohľadne ktorej tvrdila, že išlo o pôžičku na zakúpenie motorového vozidla BMW X v decembri 2009. V tomto smere žalovaná v 2. rade neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich skutkových tvrdení, že v prípade sumy 10.000 eur vyplatená z účtu žalovaného v 1. rade dňa 28.12.2010 na účet žalobcu išlo o inú pôžičku, ktorá bola poskytnutá žalobcom žalovaným. Súd poukazuje aj na výpoveď žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 19.05.2016, kedy uviedol, že nepamätá, že by žalobcovi poukazoval 10.000 eur zo svojho účtu, a ak aj poukazoval, nevie čo to mohlo byť. Žalovaný v 1. rade sa nevedel vyjadriť, prečo poukazoval 10.000 eur uviedol, že je to dlhá doba 5 rokov a musí to premyslieť a následne bude vedieť ozrejmiť načo poukazoval sumu 10.000 eur. Žalovaný v 1. rade následne dodal, že riešili spolu autá peugeot a fiat. Súd tak zhodnotiac vyjadrenia žalovaných k poskytnutiu sumy 10.000 eur na účet žalobcu dňa 28.12.2010 z účtu žalovaného v 1. rade, tieto považoval za účelové a nedôveryhodné a navzájom si odporujúce, keď žalovaná v 2. rade v rozpore s tvrdením žalovaného v 1. rade jednoznačne uvádza, že suma 10.000 eur poukázaná na účet žalobcu dňa 28.12.2010 sa mala týkať pôžičky poskytnutej zo strany žalobcu z decembra 2009 na kúpu motorového vozidla BMW X5, čo v konaní nebolo potvrdené vo výpovedi žalovaného v 1. rade dňa 19.05.2016. Tvrdenia žalovanej v 2. rade v tomto smere, že žalovaný v 1. rade bol druhýkrát na súde, a preto nevedel zareagovať na skutočnosť ohľadne vrátenia pôžičky 10.000 eur, neobstoja. Súd dodáva, že pokiaľ by bolo pravdivé tvrdenie žalovanej v 2. rade, že v prípade sumy 10.000 eur vyplatenej z účtu žalovaného v 1. rade išlo o pôžičku za predmetné motorové vozidlo, nebol by dôvod, aby túto skutočnosť nevedel uviesť už žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.05.2016. Poukaz žalovanej v 2. rade, že žalovaný v 1. rade bol druhýkrát na súde, a preto nevedel zareagovať, nemôže v tomto smere obstáť, pretože pokiaľ je niekto uzatvorí zmluvu o pôžičke vo výške 10.000 eur za účelom kúpy konkrétneho motorového vozidla, nie je dôvod na to, aby si túto skutočnosť nepamätal aj s odstupom času. Okrem toho žalovaný v 1. rade sám potvrdil, že so žalovanou v 2. rade nemali spoločný účet, a v čase, kedy malo dôjsť k poskytnutiu pôžičky ani zrušené BSM. Rovnako tak neobstojí argumentácia žalovaných, že z hľadiska ručiteľského záväzku žalovanej v 2. rade v dlžobnom úpise ide o neplatný právny úkon, keďže v prípade manželov sa vyžaduje súhlas druhého manžela. Súd dodáva, že žalovaná v 2. rade v predmetnom dlžobnom úpise, resp. potvrdení o pôžičke jednak uvádza, že pristupuje k dlhu vo výške 20.000 eur, ktorý na seba prevzal manžel P. D. a súčasne preberá ručiteľský

záväzok. Z uvedeného je zrejmé, že ide o spoločný záväzok žalovaných ako manželov, čím je daná ich pasívna vecná legitímácia v tomto spore. Len pre úplnosť súd dodáva, že na prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je potrebný súhlas manžela (porovnaj R 61/1973).

41. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke dňa 28.09.2010 a ten istý deň došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky a to sumy 20.000 eur a to žalovanej v 2. rade s čím súhlasil aj žalovaný v 1. rade, ktorá mala byť vrátená do 28.09.2011, pričom dňa 28.12.2010 bola žalobcovi vrátená splátka pôžičky vo výške 10.000 eur z účtu žalovaného v 1. rade. Žalovaní v 1. a 2. rade sú tak pasívne vecne legitímovaní na vrátenie pôžičky v žalobcom uplatnenej výške 10.000 eur s tým, že ide o spoločný záväzok žalovaných ako manželov. Okrem toho žalobca v konaní preukázal, že bolo v jeho reálnych možnostiach poskytnúť pôžičku v sume 20.000 eur. Súd vychádzal z výpisu bankového účtu žalobcu, ktorý mal vedený v Tatra Banke, a.s. z ktorého dňa 28.09.2010 uskutočnil výber v sume 20.000 eur. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že majetkové pomery žalobcu mu umožňovali skutočne poskytnúť pôžičku vo výške 20.000 eur žalovaným.

42. Súd tak mal v konaní za preukázané, že žalobca uzavrel zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka so žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade ako manželmi, na základe ktorej žalobca poskytol sumu pôžičky 20.000 eur, ktoré prostriedky boli žalovanej v 2. rade odovzdané dňa 28.09.2010 s tým, že pôžičku boli povinní vrátiť do roka, t.j. do 28.09.2011, pričom dňa 28.12.2010 bola vrátená žalobcovi suma 10.000 eur titulom predmetnej pôžičky u účtu žalovaného v 1. rade. Súd preto zaviazal žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur spoločne a nerozdielne spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 29.09.2011 do zaplatenia (o osem percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase omeškania, keďže zmluvný vzťah vznikol pred 1.2.2013).

43. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalobca bol v celom rozsahu úspešný. O výške trov žalobcu voči žalovaným rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP . odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaní nesplnia povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môžu žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.